

Pod sončno Gorco

GLASILO OŠ MALEČNIK, ŠOLSKO LETO 2018/2019

**KO NI POUKA
SPOZNAJTE NAS
LAHKIH NOG NAOKROG
V SVETU DOMIŠLIJE IN USTVARJALNOSTI
RAZMIŠLJAMO
ZABAVA IN PROSTI ČAS
DOSEŽKI**

Spet je konec šolskega leta. Kmalu se bomo poslovili od šolskih obveznosti in veselo zakorakali počitnicam naproti. Juhu! Veselimo se trenutkov, ki jih bomo preživeli v družbi staršev, prijateljev, znancev ter spletli nove prijateljske vezi. Ohladili se bomo v morju ali bazenu, občudovali mir in spokojnost hribov. Našli bomo dovolj časa za branje dobrih knjig, ogled predstav ali filmov in različne športne dejavnosti.

Za nami so dnevi, ko smo pridobivali novo znanje, hkrati pa dosegali vrhunske rezultate na tekmovanjih iz znanja, športnih tekmovanjih in literarnih ter likovnih natečajih. To šolsko leto jih je bilo ogromno.

Tudi v tej številki šolskega glasila smo skušali zajeti utrip letošnjega šolskega leta. Čeprav je ostalo veliko tem in dogodkov, o katerih nismo pisali, smo ustvarjalci šolskega časopisa prepričani, da smo pripravili zanimivo počitniško čtivo.

Uživajte vsak počitniški dan in ga izkoristite za iskanje nečesa novega, neznanega. In ne pozabite, vsak dan je lahko super dan.

Špela Sedič, urednica

KO NI POUKA

OBISK PRI MINISTRU

Na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport so 12. februarja 2019 sprejeli otroke vrtcev in osnovnih šol, ki so sodelovali na mednarodnem likovnem natečaju Lidice. Priznanja sta podelila minister Jernej Pikalo in veleposlanica Republike Češke Věra Zemanová.

Na natečaju je sodelovalo 25 tisoč otrok iz 83 držav, od tega 28 slovenskih osnovnih šol in vrtcev. Tema letošnjega natečaja je bila voda. Minister je poudaril, da je za nas zelo pomembna, saj smo ena redkih držav, ki ima pravico do pitne vode zapisano v ustavi.

Toplega sprejema ministra in veleposlanice so bili deležni tudi štirje učenci OŠ Malečnik, Nika Čeh, Petja Klojčnik, Melisa Miheu in Nejc Maruško. Spremljala jih je učiteljica Katja Kozjek Varl. V Ljubljano so se odpravili z vlakom. Tam se jim je pridružil tudi ravnatelj Rudolf Sedič.

Slika 1

Slika 2

Na začetku prireditve sta minister in veleposlanica podala nekaj spodbudnih besed, dotaknila pa sta se tudi resne tematike, poslanstva razstave Lidice, ki želi otrokom vsega sveta ponuditi priložnost, da umetniško izrazijo svoje predstave in hkrati tudi želje o življenju v svetu brez vojnega nasilja. Po nagovoru je minister udeleženi učencem podelil nagrade za likovna dela.

Kot pravijo učenci, so se ob tej podelitvi počutili posebno, hkrati pa so bili ponosni, da so lahko spoznali ministra. Ravnatelj meni, da je bilo slednje najboljši del podelitve: »Med velikim številom učencev so bili izbrani prav oni.«

Matic Kos in Nejc Pečar, 8. a

NOVA LUTKOVNA USPEŠNICA: ZALJUBLJENI CILINDER

Po lanskoletni uspešni lutkovni predstavi z naslovom Jajce, ki se je uvrstila na Regijsko srečanje lutkovnih skupin, smo se odločile, da naredimo novo predstavo. Tako smo učenke (Špela Polutnik, Neja Šunko, Nika Simonič, Ana Harb, Tjaša Polutnik in Lana Robič) pod mentorstvom in budnim očesom učiteljice Katje Kozjek Varl naredile še eno uspešno lutkovno predstavo Zaljubljeni cilinder.

Po knjigi Zaljubljeni cilinder smo priredile in napisale scenarij ter si izmislile tematsko pesem. Pesem je uglasbil učitelj Matej Luketič. Nato smo izdelale lutke. Pri tem nam je v veliko pomoč priznana upokojena mariborska lutkarica ga. Breda Varl. Lutke so izpadle zelo lepo in simpatično. Postavile smo sceno, pripravile rekvizite in pričele z vajami. Predstavo smo do potankosti izpilile.

Predstava Zaljubljeni cilinder je zgodba o ljubezni. Črni cilinder Feliks je do ušes zaljubljen v Julijo, belo poročno tančico, a ji tega ne upa povedati. Vendar niti ne sluti, da je tudi Julija do ušes zaljubljena vanj. Vsak dan sta v prodajalnici Pri klobučarju v strahu, da ju bodo prodali. S tem bi odšla vsak k svojemu lastniku in se ne bi nikdar več videla. To se jima dejansko tudi zgodi, zato sta oba zelo žalostna. Nepričakovano se ponovno srečata na poroki. Feliks krasi glavo ženina in Julija glavo neveste.

Slika 3

Slika 4

Tudi s to predstavo smo se prijavile na srečanje lutkovnih skupin in se uvrstile na regijsko tekmovanje. Na državnem nivoju pa smo prejele srebrno plaketo.

Tjaša Polutnik in Lana Robič, 6. a

ŠPORT IN ŠPAS 2019

Tudi letos smo učenci v spremstvu staršev, starih staršev, sester, bratov in drugih sorodnikov ter prijateljev preživeli čudovit sobotni dopoldan. Pred šolo se je zbralo več kot 300 pohodnikov vseh starosti.

Osnovni namen projekta Šport in špas je medgeneracijsko združevanje udeležencev na področju gibanja, iger, zdrave prehrane in zabave. Letošnje leto predstavlja 12. sezono prireditev. Leta 2007 je našo šolo v projekt uspešno vpeljala učiteljica Anica Kramberger, pred petimi leti pa je organizacijo dogodka prevzela učiteljica Urška Kukovec, ki nama je pomagala pri pisanju tega prispevka.

Zbrali smo se v soboto, 18. 05. 2019, pred OŠ Malečnik. Vreme je bilo kljub slabi vremenski napovedi kot naročeno za športne aktivnosti na prostem, kar potrjuje dejstvo, da se je dogodka udeležilo veliko število ljudi. Najprej smo se odpravili na jutranji pohod po Malečniku. Pot za pohod je določil učitelj Milan Pečovnik, razredniki pa so se odločili za tisto, ki je najbolj odgovarjala njihovi skupini. Kasneje so otroci uživali ob športnih igrah na igrišču, ki so jih pripravili učenci in učenke s pomočjo učitelja Tomija Matjašiča. Otroci so zbirali žige z udeležbo v različnih športnih igrah. Le-te so jih pripeljale do čudovitih nagrad, ki so jih prispevali številni sponzorji.

Slika 5

Slika 6

S svojo udeležbo so športni dogodek popestrili fantje iz PGD Malečnik, mariborski reševalec na motorju in policistka s Policijske postaje Maribor. Za hrano in pijačo so poskrbeli sponzorji, s katerimi šola sodeluje v okviru šolske prehrane. S prigrizki so nas razvajale tudi gospodinje Turističnega društva Šempeter.

Pred zaključkom prireditve smo se zbrali na igrišču ter podelili nagrade najštevilčnejši družini, ki je štela kar devet članov, najstarejšima udeležencema ter najmlajši udeleženki prireditve.

S potekom prireditve je bila zadovoljna tudi učiteljica Kukovec: »Tudi to leto je bil odziv izjemen, kar kaže na potrebo po preprostem in iskrenem sodelovanju ter druženju, kar je čudovita popotnica za nadaljnje načrtovanje.«

Slika 7

Slika 8

Matic Dvoršak in Timotej Gabrovec, 8. a

KDO JE TOKRAT DOBIL KLJUČ?

Vsako leto se v mesecu juniju na naši šoli odvija posebno tekmovanje, predaja ključa. Ključ predstavlja častni status devetošolcev. Le kdo ga je dobil to leto? Šparglji ali Tartufi?

Tekmovanje se je odvijalo 10. 06. 2019 na spodnjem igrišču OŠ Malečnik. Igre so pripravili učenci in učenke devetega razreda, za ključ so se potegovali osmošolci. Devetošolci so jih s pomočjo žreba razdelili v dve skupini.

Letošnji izzivi so se obiskovalcem zdeli zelo zanimivi in kreativni. Prvi je bil kviz. Osmošolci so z odgovarjanjem na zanimiva vprašanja morali dokazati, da so dovolj brihtni za deveti razred. Sledila je igra »od ust do ust«, tekmovalci so si morali podajati korenje, jabolko ter marelico. Seveda s pomočjo ust, rok niso smeli uporabljati. Nadaljevali smo z »miss rdeče preproge«, fantje so se morali našemiti v manekenke in nato je komisija, ki so jo sestavljali razredničarka

9. razreda, informator in ravnatelj, izbrala najlepšega. V četrtem in tudi zadnjem izzivu so tekmovalci morali počiti čim več vodnih balonov, ob tem niso smeli uporabiti rok, ampak samo hrbte.

Slika 9

Slika 10

Na koncu so zmagali Tartufi. Osmošolci so morali klečati na koprivah in izreči prisego. Deležni so bili tudi obmetavanja z vodnimi baloni. Kljub temu menijo, da so bili izzivi vredni njihovega časa. Povedali so, da bodo naslednje leto še bolj kruti do nas, sedmošolcev.

Aleks Jevtić in Maj Korent, 7. b

SPOZNAJTE NAS

INTERVJU Z UČITELJICO SIMONO ŠKET ŽIBERNA

Če ste učenec/učenka OŠ Malečnik, potem zagotovo veste, kdo je učiteljica Šket. Po mnenju bivših učencev je ena izmed najbolj strogih učiteljic, vendar pa poda veliko znanja za kasnejši uspeh. Je ena izmed učiteljic, ki jo skrbi naša izobrazba v prihodnosti. Ravno zaradi teh razlogov smo se učenke 9. razreda odločile, da bomo naredile intervju z njo.

Kdaj ste začeli učiti na OŠ Malečnik?

Najprej sem učila na OŠ Sladki Vrh, potem pa sem leta 1994 prišla na OŠ Malečnik.

Zakaj ste se odločili za poučevanje biologije in kemije?

Naravoslovje me je že od nekdanj pritegnilo. Na pedagoški šoli so imeli samo kombinaciji matematika-fizika, kemija-biologija, ker fizike nisem imela tako rada, sem se raje odločila za kombinacijo kemija-biologija. Moji učitelji so me navdušili za ta dva predmeta, saj so veliko zahtevali od nas. Za poklic učitelja sem se odločila, ker sem se že v mladih letih rada igrala šolo z mojo teto, medtem ko me je pazila.

Se morda spomnite kakšnega posebnega trenutka iz osnovne šole?

V OŠ smo imeli vsi zelo spoštljiv odnos do učiteljev, še posebej pa do ravnatelja, zato me je zelo presenetilo, ko sem bila v 3. razredu poklicana v njegovo pisarno. To je seveda bilo zaradi tega, ker sem imela vse ocene zaključene 5, prav tako so bili poklicani vsi odličnjaki iz vseh razredov. Tam nas je čakala malica (hrenovka in štručka). Ravnatelj nas je zelo pohvalil, se z nami pogovarjal in si za nas vzel celo uro. Prejeli smo tudi knjižno nagrado.

Ste morda imeli kakšne nenavadne/zanimive domače živali?

Kot otrok sem imela papagaja, močno pa sem si želela psa (nemškega ovčarja), vendar smo živeli v bloku in to ni šlo. Nato smo kupili kanarčka, zlato ribico, pred tremi leti pa sem imela deguja. Zdaj imam želvo, ta je trenutno v hibernaciji.

Kaj je pri poučevanju otrok najpomembnejše?

Da si zanimiv, atraktiven, da znaš zanimivo vnesti prakso in da pouk ni suhoparen. Pomembno je, da znajo učenci naučeno znanje prenesti v vsakdanje življenje in ga znajo potem uporabiti.

Kaj vam je najbolj všeč pri vašem poklicu?

Marsikdo si misli, da je poklic učitelja enoličen, ampak vsak razred sprejema snov na svoj način, vsak učenec sprašuje drugačna vprašanja. Veliko stvari se naučim tudi od učencev, predvsem tiste teme, ki so povezane s sodobno tehnologijo. Če učitelji gledamo iz pozicije, da mi znamo vse, vi pa nič, nikamor ne pridemo. Vendar vedno bolj ugotavljam, da učencem primanjkuje izkušenj.

Slika 11

Slika 12

Kateri predmet vam je bil najmanj všeč, ko ste bili učenka? Zakaj?

Angleščina. Čeprav smo imeli zelo prijazno učiteljico, mi je vedno manjkalo praktičnega znanja iz sporazumevanja. Naučiti smo se morali lekcije, te pa niso prišle prav pri pogovoru v resničnem življenju, to mi še zdaj dela težave. Vesela sem, da se učenci sedaj učijo vedno več sporazumevanja, to jim bo prišlo prav v vsakdanjem življenju.

Kaj bi spremenili na OŠ Malečnik, če bi bili ravnateljica?

Dala bi poudarek opremljenosti šole, predvsem naravoslovni učilnici, kjer so še vedno stare mize in pohištvo, v moji učilnici so tri od štirih omar pripeljane iz mojega doma, saj ena šolska ne zadostuje potrebam pouka. V vsaki učilnici bi moral biti računalnik in projektor. V gospodinjski učilnici bi potrebovali nove štedilnike. Na šoli imamo definitivno premalo zbornico, učitelji bi potrebovali več kot en fotokopirni stroj, saj nastanejo težave pri fotokopiranju testov in delovnih listov. Poostren bi moral biti nadzor v kotičkih, učenci morda tudi nehote motijo pouk. Nadzor bi morali poostri tudi na straniščih. Informator bi moral (vsaj med odmorom) ostati na svojem mestu. Morali bi imeti nadzor nad tem, kdo vstopa v

šolo in kdo iz nje odhaja. Lahko bi izvajali tudi več obšolskih dejavnosti, morali bi povečati raznolikost šolske prehrane, pri malicah in kosilih pa bi morali porabiti manj plastike.

Kakšen nasvet bi dali učencem, ki se težje učijo?

Najpomembnejša je notranja motivacija, da je aktiven pri pouku in se uči sproti, ne le takrat, ko se naberejo slabe ocene. Starši bi morali vsak mesec priti na govorilne ure, da vidijo, kaj se dogaja, saj otroci velikokrat kaj prikrivajo. Odzivnost staršev bi morala biti večja, ni pa dolžnost staršev, da se učijo z učenci, ampak jim omogočajo pogoje in jih nadzorujejo.

Kako si predstavljate šolstvo v prihodnosti?

Starši so proti ocenam, nacionalnim preizkusom znanja (NPZ), maturi ... Dejstvo je, da je to stvar procesa, morda bodo na dolgi rok le neke spremembe. Osebno bi več časa posvetila utrjevanju znanja. Kljub napakam našega šolskega sistema smo v samem vrhu glede izobrazbe državljanov. Zelo dobro bi bilo uvesti zunanje ocenjevanje znanja, da bi učenca ocenil učitelj, ki ga ne pozna. Menim, da bo sistem osnovne šole ostal enak, medtem ko se lahko drugje pomen učenja spremeni. Učenje na daljavo ne more povsem nadomestiti neposrednega učenja. Učiteljski poklic bo obstajal še v prihodnosti, ni poklic, ki bo hitro izumrl (vsaj v OŠ). V srednjih šolah pa bo morda le več učenja na daljavo.

Upam, da ste izvedeli nekaj novih in zanimivih dejstev o življenju in delu naše učiteljice. Hvala učiteljici Šket za sodelovanje, želimo vam veliko sreče na vaši poti poučevanja.

Laura Eisenhut List, Zarja Gumilar Papotnik,
Alja Podgornik in Tjara Šoštarič, 9. a

POGOVOR S PRVOŠOLCI

Učenke 9. razreda smo se odločile, da vam predstavimo najmlajše člane naše šole. Želele smo izvedeti, kako se počutijo na naši šoli, pri kateri uri se najbolj zabavajo in kakšne so njihove želje za prihodnost.

STAROST UČENCEV

Najprej nas je zanimalo, koliko so učenci sploh stari. Izvedele smo, da so vsi rojeni v istem letu, vendar niso enako stari. Več kot polovica jih še šteje 6 let, ostali pa so že stari 7 let.

MNENJE O ŠOLI

Izvedele smo, da je šola prvošolcem zelo všeč. Na lestvici 1-10 jo ocenijo z 10.

KDAJ SE NAJBOLJ ZABAVAJO?

Najbolj se zabavajo pri matematiki, med odmorom in v času kosila.

BODOČI POKLICI

Po poklicu želijo biti: baletka, nogometaš, košarkar, tehnolog, frizer, kavboj, policaj, strojnik, gasilec, arheolog, smetar, vzgojitelj ali učitelj, zobozdravnik, vojak.

Manuela Stožer, 1. a

Manuela Stožer, 1.a

ŠOLA ALI VRTEC?

Večina učencev bi raje ostala v šoli.

HRANA

Veliko učencev je odgovorilo, da jim je hrana v šoli boljša. V vrtcu niso marali, da so mogli vse pojesti.

BRANJE

Prvošolci radi berejo, veliko so že prebrali za bralno značko. Njihove najljubše knjige so Rdeča kapica, Sneguljčica, Sovica Oka, Peter Pan, radi pa imajo tudi knjige o baletkah, muckah in račkah.

DOBRE STVARI NA NAŠI ŠOLI

Povedali so nam, da so jim na šoli všeč učiteljice, ker so prijazne. Zelo radi obiskujejo pevski zbor, šahovski krožek, telovadbo, folkloro ter judo.

SPREMEMBE NA ŠOLI

Prvošolci bi se radi več igrali in hodili ven. Namesto zvezkov bi uporabljali tablice. Učili bi se zunaj, v naravi. Želijo si novo stranišče.

AKTIVNOSTI V POPOLDANSKEM VARSTVU

V popoldanskem varstvu se učijo, delajo domačo nalogo, igrajo in izdelujejo različne izdelke.

Laura Eisenhut List, Zarja Gumilar Papotnik,
Alja Podgornik in Tjara Šoštarič, 9. a

VARNOST NA SPLETU

Kljub našim najboljšim željam se pogosto zgodi, da v hitrem tempu vsakodnevnega življenja ne moremo slediti trendom na področju novih tehnologij. Aplikacije, ki so v enem trenutku »in«, so v drugem že »passe«. Prav zaradi tega pozabljamo razmišljati o možnostih uporabe in težje predvidimo pasti, ki jih njihova uporaba lahko prinaša.

BODITE PAZLJIVI, KAJ OBJAVLJATE NA INTERNETU,

tudi s fotografije se da ugotoviti, kje živite in kaj imate doma. Lahko vas kdo okrade.

- ▶ Ne objavljajte svojih osebnih podatkov.
- ▶ Kadar s kom klepetate preko spleta, mu ne smete vsega zaupati.
- ▶ Ne objavljajte slik, kje ste, ko vas ni doma.
- ▶ Ne objavljajte slik prijateljev brez njihovega dovoljenja.
- ▶ Ne dobivajte se s tujci.
- ▶ Ne nasedajte nerealnih oglasom.
- ▶ Ne objavljajte neprimernih vsebin.

SOCIALNA OMREŽJA

Na svojih telefonih, računalnikih, tablicah imamo prav gotovo vsi naložene aplikacije, s pomočjo katerih se lahko pogovarjamo s prijatelji, sorodniki, znanci in tudi neznanci (Instagram, Snapchat, Facebook, Viber itd.). Te aplikacije so v redu, saj nam omogočajo brezplačno komuniciranje z družino in prijatelji. Vendar pa moramo biti pozorni na to, koga dodamo, saj nikoli ne vemo, kdo se skriva na drugi strani. Čeprav nekateri mislite, da to ni

res in želite samo spoznati nove ljudi, morate biti previdni, saj vas morda želi nekdo samo izkoristiti. Vedeti morate, da vsi niso vaši prijatelji in jim zato ne morete slepo zaupati.

Odločili smo se, da naredimo anketo in učencem postavimo nekaj vprašanj. Anketirali smo 20 učencev, ki so stari od 11 do 15 let. Za sodelovanje se jim najlepše zahvaljujemo.

Slika 13

Slika 14

Koliko časa dnevno preživite na internetu?

25 % ▷ nad 5h

25 % ▷ okoli 3h

50 % ▷ 1-2h

Ste že nasedli kakšni spletni prevari?

75 % ▷ DA

25 % ▷ NE

Ste se že kdaj srečali z osebo z interneta?

10 % ▷ DA

90 % ▷ NE

Kaj najpogosteje počnete s pomočjo mobilnih naprav?

Najpogosteje uporabljajo socialna omrežja ali pa igrajo igrice.

Kakšno bi se vam zdelo življenje brez interneta?

Če pomislimo na hitro, bi bilo nekoliko dolgočasno, vendar če ne bi poznali tehnologije, bi bilo marsikaj bolje. Več bi se družili s prijatelji, več bi bili zunaj, več bi se posvečali šoli, lahko bi potovali. Zagotovo bi imeli več prostega časa, ki ga trenutno preživljamo ob elektronskih napravah (telefon, računalnik, tablica ...).

Lea Gačnik Mak, Luka Kolarič in Žiga Protner, 7. b

ZLATA KUHALNICA

Letos se je na gostinski šoli v Mariboru odvila že deseta Zlata kuhalnica. Če ne veste, Zlata kuhalnica je kuharsko tekmovanje v skupini za učence od 6. do 8. razreda.

To leto sem je na Zlati kuhalnici pripravljalo veliko stvari:

- ▶ leteči žganci (ocvrt piščanec),
- ▶ pražen krompir,
- ▶ ljubljanske palačinke s pehtranom.

Na tekmovanju je sodelovala tudi naša šola. Kuhali smo učenci sedmega razreda: Paskal Vidovič, Zoja Cvikel in Matic Kovač. Spremljal nas je Matej Pangerl. Na državno tekmovanje so se uvrstile tri najboljše šole: OŠ Bojana Illica iz Maribora, OŠ Radlje ob Dravi in OŠ Malečnik.

Ob prihodu na gostinsko šolo smo z mentorjem odšli v kuhinjo z vsemi sestavinami in pripomočki, ki smo jih na tekmovanje prinesli sami. Potem nas je ena izmed mentoric pospremila do dvorane. Tam smo se usedli k svoji mizi, kjer so bili pekovski izdelki in pecivo. Postregli so nas tudi s sokom.

Ko so v dvorano prispele vse šole, smo začeli s predstavitvami šol in receptov. Po predstavitvi je vsaka šola vlekla listek, na katerem je pisalo, kdaj kuhamo in kje kuhamo oziroma v katerem delu kuhinje kuhamo. Nato smo se posedli za mize in naša ekipa je izvedela, da je mentor pozabil glavni del jedi – piščančja bedra. Na srečo smo imeli še nekaj časa, zato nam je mentor naročil, naj počakamo, saj gre v trgovino po piščanca. Tako smo se odpravili na delavnice, na katerih smo pripravljali koktejle. Minila je približno ena ura in mentor se je vrnil. Začeli smo skicirati, kako naj bi izgledal naš krožnik. Čez nekaj minut so nas poklicali v kuhinjo. Pripravili smo si delovni prostor.

Nato smo začeli kuhati in pripravljati jedi. Po toplotni obdelavi in pripravi smo jedi zložili na krožnike in jih okrasili. Odnegli smo jih na razstavno mizo k sodnikom. Ocenili so naše jedi, medtem pa smo lahko poskusili jedi drugih tekmovalcev.

Čez približno eno uro so razglasili rezultate in podelili priznanja. Naša ekipa je prišla na državno tekmovanje. Za nagrado smo dobili bon za brezplačno kosilo v gostilni Špajza v Majšperku.

Slika 15

Slika 16

Učenca, ki sta z menoj kuhala na tekmovanju, sem intervjuval.

Kaj je bilo po tvojem mnenju najtežje pripraviti?

Zoja: Po mojem piščanca, saj ne sme biti surov ali prepečen.

Paskal: Palačinke in piščanca.

Kako se ti je zdelo kuhati na kuharskem tekmovanju?

Zoja: Zelo adrenalinsko.

Paskal: Stresno in zanimivo.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Zoja: Da smo skuhalo dobro jed in dobili zlato priznanje.

Paskal: Da smo dobili zlato priznanje.

Koliko časa si vložil/a v pripravo na tekmovanje?

Zoja: Veliko.

Paskal: En mesec.

Zakaj si se odločil/a, da se prijaviš na tekmovanje?

Zoja: Ker me kuhanje zelo veseli.

Paskal: Ker se je tekmovanja udeležila tudi moja sestra in ker me kuhanje veseli.

Kakšne so se ti zdele naše jedi?

Zoja: Bile so odlično pripravljene.

Paskal: Dobre in lepe.

Kako si se počutil/a, ko si izvedel/a, da je učitelj pozabil piščanca?

Zoja: Bilo je smešno, ampak na srečo smo kuhali v drugi skupini.

Paskal: Bil sem živčen, a na srečo smo kuhali v drugi skupini.

To sta o tekmovanju povedala tekmovalca, s katerima sem kuhal. Meni se je tekmovanje zdelo zelo zabavno in poučno, zato priporočam tudi ostalim, naj se prijavijo.

Matic Kovač, 7. b

ANKETA O IZBIRNIH PREDMETIH

V anketi je sodelovalo pet učiteljev in dvanajst učencev.

Zakaj je pomembno, da imajo učenci dodatne dejavnosti v obliki izbirnih predmetov?

Učitelji: Da izpopolnjujejo znanje tega, kar jih zanima.

Učenci: Da ne zapravljajmo svojega prostega časa.

Kakšni predmeti so učencem všeč?

Učitelji: Izbirni predmeti, kjer ni klasičnega pouka (šport, šah ...).

Učenci: Predvsem izbirni predmeti, ki se navezujejo na šport, saj ni veliko pisanja.

Slika 17

Na kateri izbirni predmet se učenci največkrat prijavijo?

Učitelji: Šport, šah, sodobna priprava hrane, turistična vzgoja, novinarstvo.

Učenci: Šport in kmetijska dela.

Tian Luka Škrlec, 7. b

LAHKIH NOG NAOKROG

EKSKURZIJA V BARCELONO

Za potovanje sva se odločila, ker sva si želela spoznati nekaj novega. Barcelona je zelo lepo in zanimivo mesto, zato naju je navdušilo, še preden smo odšli na pot.

Petek, 15. 03. 2019

V petek smo se zbrali pred šolo ob 13. uri. Pri Ljubljani sta se nam pridružili še dve skupini iz Škofje Loke in Kranja. Odpeljali smo se proti letališču v Benetkah. Let smo imeli ob 20.45. Po dvourni vožnji z letalom smo pristali na letališču v Barceloni. Odpeljali smo se v hotel in odšli spat.

Slika 18

Slika 19

Sobota, 16. 03. 2019

Ko smo se zbudili, smo imeli zajtrk, nato pa smo se z metrojem odpeljali v središče Barcelone. Ogledali smo si park, trge, katedralo, morje (nekateri so se celo šli kopat), ulico Ramblo, nakupovalno ulico in še veliko več.

Nedelja, 17. 03. 2019

Po zajtrku smo se odpravili do nogometnega stadiona Camp Nou. Ogledali smo si največji nogometni stadion v Evropi. Obiskali smo trgovino, ki je bila zelo velika. Po ogledu stadiona

smo šli še v Surgeres, tam smo imeli tudi nekaj prostega časa za kosilo. Nato smo si ogledali galerijo zelo znanega umetnika Salvadorja Dalíja.

Ponedeljek, 18. 03. 2019

V ponedeljek smo se zbudili zgodaj zjutraj. Z avtobusom smo se odpeljali v Gaudijev park, ki so ga končali njegovi učenci. Nato smo si ogledali Sagrado Familio, ki jo še zmeraj gradijo. Z avtobusom smo se odpeljali do »razklane« gore. Tam smo imeli kosilo. Utrujeni in polni lepih vtisov smo se odpravili proti letališču, nato pa domov.

Potovanje nama je bilo zelo všeč, saj smo videli veliko znamenitosti. Šolski izleti so res zelo zabavni, zanimivi in predvsem poučni, saj spoznaš še druge kulture, ljudi, navade. Če se jih še niste udeležili, vam jih priporočava.

Lea Gačnik Mak in Luka Kolarič, 7. b

IZLET V MINIMUNDUS

V mesecu maju smo se z učiteljicami Harb, Lešnik, Rečnik, Simonič in Veltrusky odpravili na izlet.

Ob pol osmih smo se zbrali pred šolo in odšli na avtobus. Peljali smo se približno eno uro in pol, ustavili smo se pri hotelu Dravograd. Nadaljevali smo pot. Prispeli smo do Minimundusa in odšli po karte. Po vstopu smo malicali. Opazovali smo svetovne znamenitosti, med njimi tudi tri slovenske. Lahko smo si kupili sladoled.

Ko smo pojedli, smo odšli peš do ladje. Peljali smo se po jezeru. Bilo je zelo zanimivo.

Potem smo odšli na avtobus in se odpravili na Hrib opic. Ko smo prispeli, smo pomalicali, odložili nahrbtnike, nekateri so kupili plišaste opice. Čakali smo, da nas spustijo noter. Prišel je vodič, šli smo po gozdu. Videli smo dosti opic. Bile so zelo zanimive. Potem smo se vrnili na avtobus, domov smo prišli ob pol osmih.

Izlet je bil zelo zanimiv, nikoli ga ne bom pozabil. Najboljše so bile opice. Najbolj smo se nasmejali, ko je ena opica učiteljici ukradla kremo.

Nik Šipek, 3. a

Slika 20

Slika 21

ŠOLA V NARAVI, 2. RAZRED

Avtobus nas je odpeljal do doma Ajda v Libeličah.

Tam smo stvari dali v omarice. Šli smo na kosilo. Po kosilu smo se pogovarjali o škratu Mirku. Učitelj je rekel, da se ga moramo paziti, ker nam lahko nagaja. Potem smo šli plezat. Tisti, ki niso plezali, so igrali družabne igre. Kasneje smo šli na kosilo. Po kosilu smo šli nastaviti pasti v gozd. Najprej smo vprašali Češnjo, če lahko vstopimo v gozd. In je rekla ja. Po večerji smo šli na sprehod. Prišli smo do avstrijske meje. Zjutraj smo šli na jutranjo telovadbo. Nato smo šli gledat pasti, ampak v pasteh ni bilo nič. Sledilo je lokostrelstvo. Po lokostrelstvu smo šli loviti živali v mlako. Ujeli smo pupke. Po kosilu smo tekmovali v športnih igrah. Nato smo šli na večerjo. Imeli smo se super. Po plesu smo se šli umivat in spat. Zjutraj nas je čakalo presenečenje od škrate Mirka. Pospravili smo sobe in odšli z dežniki peš v Libeliče. Tam smo si pogledali staro učilnico, muzej in kostnico. Na srečo je deževalo in nas je avtobus odpeljal proti domu na kosilo. Na koncu smo dobili priznanja in se vrnili v Malečnik.

Najbolj sem uživala pri lokostrelstvu. Imeli smo se super.

Kim Zoja Brus, 2. a

Nikoli ne bom pozabila pupkov. Zato, ker sem jih pobožala. In komaj čakam, da gremo nazaj v dom Ajda. (Zoja)

Najbolj mi je bilo vseč lokostrelstvo. Prvič sem streljala z lokom. Na žalost nisem zadela sredine.

(Tea)

Na koncu smo dobili priznanja in darila. (Ana)

Najbolj so mi bili všeč pupki. Tri sem imela v roki. Bili so mehki. (Teja)

Najbolj mi je bil všeč škrat Mirko. Na koncu nam je prinesel pismo in čokoladice. (Anina)

Najbolj mi je bilo všeč plezanje, ker sem prvič plezala do vrha plezalne stene. (Maruša)

Najbolj mi je bilo všeč plezanje. Želim si še vse enkrat ponoviti. (Naja)

Ne morem se odločiti, kaj mi je bilo najbolj všeč, ker je bilo vse super. (Matevž)

Meni je bil všeč lok, zato ker sem prvič zadel sredino. (Anej)

Najboljše mi je bilo, ko smo plezali. Plezanje mi je všeč, ker znam plezati že od doma. Komaj čakam, da spet grem tja. (Mara)

Najboljši so mi bili pupki. Bili so kot gumi bombončki. Enega sem pobožal po glavi. (Alen)

Komaj čakam na peti razred, da grem spet v šolo v naravi. Super je bilo plezati. Priplezala sem čisto do vrha plezalne stene. (Naja)

Najbolj všeč mi je bilo, ko sem prvič plezala na plezalno steno. Prišla na sem na vrh. (Ella)

ŠOLA V NARAVI, 8. RAZRED

Med osmim in dvanajstim oktobrom smo osmošolci bivali v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Štrk na Ptuju.

Ko smo prispeli, smo razpakirali svoje stvari in se udobno namestili v naša štiri gnezda. Sledilo je kosilo ter predavanje o pravilih v domu. Zvečer smo premagovali naš strah pred višino na plezalni steni. Po večerji pa smo odšli na sprehod po mokrih poljskih poteh z lučkami. Odpravili smo se vse do Novega jorka. Zvečer smo utrujeni popadali v postelje.

Slika 22

Slika 23

V naslednjih dneh smo čolnarili po reki Dravi, obiskali Terme Ptuj ter center za obdelavo odpadkov. Naučili smo se streljati z lokom ter izdelali model tradicionalnega kurenta. Za konec je zadnji večer sledil še disko, plesali smo prav vsi, še učitelj Luketič nam je pokazal svoje sposobnosti vrtenja na glavi.

Imeli smo se zelo dobro. Tudi hrana je bila odlična. Zato je ta teden minil veliko prehitro in v ponedeljek smo morali spet trpeti v šoli.

Ana Harb in Špela Polutnik, 8. a

ŠOLA V NARAVI, 5. RAZRED

V začetku meseca maja smo se po zaključenih počitnicah učenci 5. razreda odpravili v šolo v naravi, kjer smo preživeli pet čudovitih dni.

Ko smo zjutraj odložili svoje stvari v omare, nas je že pričakal učitelj. Razdelili smo se v skupine, vsaka skupina je dobila kompas in zemljevid. Odšli smo po hribu navzgor in se ustavili na križišču. Morali smo ugotoviti, katera stran je prava. Seveda smo na koncu ugotovili pravo smer in pot nadaljevali po gozdu. Na vrhu smo opazovali hribe, ki so nas obdajali z vseh strani. Čez nekaj časa smo se obrnili in odšli nazaj do našega doma. Bilo je zabavno, vendar naporno. Ko smo prispeli, je učitelj označil točko, ki smo jo morali poiskati. Nato je sledilo kosilo. Zvečer smo odšli na sprehod z učenci druge šole. Po napornem dnevu je končno sledil počitek.

Slika 24

Slika 25

Naslednji dan smo se zbudili ob sedmih, saj je takrat zvonil zvonec. Odšli smo na zajtrk in potem še ven. Učitelj nam je povedal, da bomo igrali disk golf. Sprva nismo vedeli, kaj naj počnemo. Odšli smo na prvo progo, ki je bila med drevesi. Naša naloga je bila, da v čim krajših metih zadenemo koš. Igrali smo kar nekaj časa, igra nam je postajala vedno bolj všeč, zato smo bili razočarani, ko nam je učitelj naročil, da moramo končati. Ampak ko smo izvedeli, da bomo kuhali, smo takoj postali boljše volje. V kuhinji nas je bilo pet, rezali smo zelenjavo in meso. Zaradi rezanja čebule smo vsi jokali. Druga skupina učencev je pripravljala testenine, bile so treh različnih barv: zelene, oranžne in črne.

Od petih dni sta mi bila ta dva najboljša, zato sem ju tudi opisala. Najbolj zanimivo pa mi je bilo metanje diska.

Manja Protner, 5. a

V SVETU DOMIŠLIJE IN USTVARJALNOSTI

JAGODNE SANJE

Jagodne sanje so nekaj posebnega. Ne sanja vsak samo o jagodah! Sanje o jagodah so take sanje, ki vključujejo samo jagode in jagodne stvari. To so: jagodna torta, jagodna postelja, jagodne nogavice in podobne stvari. Zdaj vidite, kaj mislim.

Nekoč je deček sanjal jagodne sanje. Sanjal je o tem, da je prišel iz jagode in je oblečen v jagodne hlače, jagodno majico in jagodne čevlje. Bil je v jagodnem svetu. Za nekatere so takšne sanje mora, saj so alergični nanje. Ampak v sanjah so posebne jagode, na njih ne moreš biti alergičen. Zato lahko tisti, ki so alergični na jagode in si jih želijo jesti, to počnejo v sanjah.

Slika 26

Pozor, te jagodne sanje so zelo redke! Tisti, ki jih doživijo, so pravi srečneži. Obstajajo tudi čokoladne sanje in še veliko drugih. Ampak to so že druge zgodbe.

Nisa Damiš, 3. a

KNJIGA BREZ NASLOVA

Bila sem na letalu. Potovali smo na Kubo. Ko smo prispeli v mesto Havana, sem bila tako utrujena, da sem po letališču hodila kot v spanju. Ko smo prispeli do hiše, sem se kar zleknila na posteljo.

Takrat sem zagledala svinčnik, ki se je kotalil po tleh. Sam od sebe. Pozorno sem ga opazovala, kot sem videla to početi mačko Tačko, vendar je ona lovila čričke. Nato pa hop! Svinčnik je pristal v mojih rokah. Takrat sem zaslišala glas: »Na pomoč!« Potem še enkrat: »Vojaki, pripravite se na napad!« Iz male mišje luknje so prišle še radirke, skotalile so se bombice za nalivno pero in nalivna peresa. Najprej so se v zrak pognale radirke, tako so brenčale, kot bi bile čebele. Nalivna peresa so vase nadevala bombice in močno špricala. Zdelo se je, da so bombice zamenjali bomboni, nalivna peresa pa topovi. Naenkrat mi je v obraz močno špricnilo črnilo. Takrat sem se zbudila. Vse skupaj so bile le sanje.

Nato smo se odpravili v mesto. Bilo je dolgočasno. Takrat me je za roko prijel neznanec in me odpeljal v neko sobo. Soba je bila polna starih steklenic, na sredini je stala stara miza. Vsako nogo je imela lepo izklesano in okrašeno. Neznanca ni bilo več. Niti sledi. Na mizi samo eno gosje pero, črnilo in kos starega papirja. Pero se je oglasilo. Bilo je hripavo, zvenelo je, kot bi govoril starec. »Se ti mesto zdi nezanimivo?« je vprašal. »Malo,« sem zajecljala. Nobenega odgovora. Tišina. Glasneje sem ponovila. Tišina. Zakričala sem. Tišina. Takrat se mi je posvetilo. Zagrabila sem pero, ga namočila v črnilo in napisala: »Malo.« Pero je odgovorilo: »Veš, mesto je veliko bolj zanimivo, kot si misliš. Tudi ta papir je več. Pogledati moraš samo z drugega zornega kota in odkrila boš skrivnosti, ki jih še ne veš.«

Pero sem počasi odmaknila s starega papirja in papir obrnila. Na drugi strani se je počasi prikazala beseda POGLEJ, nato beseda V, sledila je beseda PREDAL in na koncu .(pika). Ko sem pogledala v predal, sem videla knjigo. Na njeni naslovnici je z velikimi tiskanimi črkami pisalo KNJIGA BREZ NASLOVA. Na mestu, kjer bi moral biti omenjen pisatelj, je z malimi tiskanimi črkami pisalo *tudi brez avtorja*. Ko sem odprla knjigo, me je posrkalo vanjo.

Pristala sem na travniku, kjer je bilo veliko cvetic. Mimo je prišel zajček z velikimi ušesi. Podoben je bil pravemu zajčku, vendar so bila njegova ušesa za polovico manjša. Bil je žalosten. Vprašala sem ga, zakaj. Odgovoril mi je: »Preteklost sem.« In še bolj je zajecljajal.

Povedal mi je, da je pred več kot sto leti to knjigo pisal gospod Janez, on pa je zajček od glavne književne osebe z imenom Lucija. Gospod Janez je umrl in zato je zgodba ostala nedokončana. Zato so vsi ostali ujeti v času in ne morejo v prihodnost. Skupaj sva odšla h koncu travnika. Tam je stala ograja, na kateri je pisalo PRIHODNOST. Zajček mi je razložil, da bi se ograja porušila, če bi pisatelj dokončal knjigo. Zbrala sem pogum, pogledala sem čez ograjo in se zazrla v prepad. Spodrsnilo mi je in padla sem.

Pristala sem v tisti sobi s peresom. Segla sem po knjigi in jo prebrala. Nato sem se znašla doma s knjigo in peresom v roki. Začela sem pisati in nihče še ne ve, kakšen bo konec.

Slika 27

Tjaša Polutnik, 6.a

ŠE EN DAN V ŠOLI

Zjutraj se zbudim ob 8.00, se oblečem, umijem zobe, pripravim torbo in peljem svoje pse na sprehod. Ob 9.05 grem v šolo.

S prijatelji se igram do 9.20, takrat gremo v razred. Opazim, da so končno popravili vrata, ki delujejo na senzor. Učiteljica stopi v razred in reče: »Vzemite svoje šolske tablice, saj se bomo učili o Fibonaccijevi sekvenci.« Čez nekaj časa zaslišimo, da je naša maličnica zažvižgala. To pomeni, da je malica pripravljena. Hologram se ugasne in čas je za malico. Po odmoru se odpravimo v sobo z akvariji, v katerih so živali. Učiteljica nam naroči: »Izberite si žival in jo narišite na 3D risalniku.« 3D risalnik je stroj, ki naredi papir, na katerem lahko obračaš svojo sliko. Takoj poiščem svojo žival, želvo, in jo začnem risati. Ko končamo, nas učiteljica oceni. Dobim petico, saj sem dober v risanju. Sledi šport. Odpravimo se proti dvigalu, ki nas pripelje do zunanjega igrišča. Fantje igramo nogomet, za punce pa ne vem, kaj počnejo. Po pouku se odpravim domov.

Ko pridem domov, so psi zelo veseli. Preživel sem še en običajen dan v šoli.

Gaber Naterer, 5. a

Alja Podgornik, 9. a

LESENA PREFINJENA LJUBEZEN

Nekoč je živel stol, ki je bil izdelan v Ljubljani. Odpeljali so ga v trgovino Bauhaus. Tam je videl prečudovito iz smreke izdelano vrtno mizico. Šel je do nje in se predstavil: »Jaz sem Klemen, kako pa je vam ime, gospodična?« Miza se je zgroženo obrnila in dejala: »Mi bogati se ne predstavljamo revnim.« Tako je Klemen užaljen odšel.

Nekega dne pa je v Bauhaus prišel kupec. Bil je zelo prefinjen. »Eno mizo, prosim,« je rekel ter sedel na Klemna. Iz žepa mu je padla žepna ura in se zakotalila na eno izmed Klemnovih štirih nog. Prodajalec ga je peljal prav do tiste iz smreke izdelane vrtnice mizice. Klemen je bil naravnost navdušen: »Točno takšna je prava za moj vrt, kupil jo bom!« Klemen je tako ostal sam. Počutil se je, kot da se mu podira svet in da nikdar več ne bo srečen. Ker je bil tako žalosten, ga nihče ni želel kupiti.

Po tednu dni žalovanja se je Klemnu zdelo, da je minilo že sto let in da bo kmalu znan kot »pokojni Klemen«. No, tistega dne se je vse nepričakovano spremenilo. V trgovino je prišla ženska. Spet ena izmed tistih prefinjenih ljudi. Prodajalcu je dejala: »Prejšnji teden je moj mož pri vas kupil mizico. No, izgubila je svoj stol. Žal je končal svoje življenje. Potrebujem nov vrtni stol.« Žena je odšla do Klemna ter opazila uro na njegovi nogi. »Da, točno takšnega želim. Kupila ga bom,« in že ga je odnesla domov. Postavili so ga na vrt k mizici. Mizica je videla njegovo žepno uro in dejala: »Ti si tisti stol iz trgovine. Očitno pa le nisi tako reven. No, moje ime je Mici.«

In tako sta živela še vrsto let, dokler ju ni presenetila smrt, s katero se konča vse na tem svetu.

Slika 28

Maja Kebrič, 6.a

LJUBEZEN NA DALJAVO

Nekoč je za devetimi gorami živela Luna. In za tremi jezери je živelo Sonce.

Ko se je nekega dne Sonce zbudilo, je opazilo čudovito svetlobo. Svojega prijatelja Frančka je vprašalo: »Od kod ta lepa svetloba?« Franček odgovori: »Od Lune.« Sonce odvrne: »Vaaaauuuu, kako je lepa. Želim si, da bi jo lahko videl od blizu.« To željo je slišal Neptun in mu dejal: »Če želiš videti Luno, moraš tri dni neprestano misliti name, nato se ti bo želja izpolnila.« Sonce je to seveda naredilo in četrtni dan se je zgodil sončni mrk, Luna in Sonce sta se združila. V teh nekaj urah, ko je trajal sončni mrk, sta se Sonce in Luna zaljubila. V trenutku, ko sta se želela poljubiti, se je sončni mrk končal in morala sta vsak na svojo stran. Nista našla načina, kako bi lahko bila skupaj. Sonce se je spomnilo Neptuna in ga vprašalo: »Zakaj se z Luno ne moreva več srečati?« Neptun je odgovoril: »To se lahko zgodi le enkrat v štirih letih.« Sonce je bilo užaljeno, a se je pomirilo.

Luna in Sonce sta zdaj vsakič čakala, da minejo štiri leta. In ko se je zgodil sončni mrk, sta bila presrečna.

Sara Stopajnik, 6. a

NADALJEVANJE KOZLOVSKE SODBE V VIŠNJI GORI

Ko je Lukež spet lahko videl, je vprašal Lisca: »Si v redu, kaj so ti naredili, te kaj boli?«

Lisec se je začel smejati.

Lukež je prestrašen začel razmišljati, da so Liscu oprali možgane ali pa ga zamenjali z drugim kozlom.

Lisec se je začel tako močno smejati, da so mu iz oči pritekale solze. Lukeža je v tistem trenutku tako zaskrbelo, da je začel kričati na Lisca. Ampak Lisec seveda ni vedel, kaj mu Lukež govori, ker je kozel.

Lukež se je prijel za glavo in vneto razmišljal, kaj pomeni, da nekoga tepeš po senci. Končno je ugotovil, da to pomeni tepenje po senci, ki jo ustvari sonce, torej niso topli Lisca, ampak njegovo senco za njim. Lukežu se je odvalil kamen od srca.

Nika Kašman, 7. a

RAZMIŠLJAMO

SREČA

Sreča se dogaja takrat, ko nas nekaj zares osreči. Jaz osebno sem srečna, ko dobim darila, se družim s prijatelji in družino. Tudi takrat, ko se igram s hišnimi ljubljenci. Srečna sem, ko plešem in pojem z mojo BFF, rišem, pišem, barvam in izdelujem. Ko sem žalostna, me vedno osreči moja BFF. Tudi takrat, ko bi se najraje kar ugreznila v tla. To je prava SREČA! (Iris Pivec, 4. a)

Rad se družim s svojimi prijatelji. Svoje prijatelje zelo spoštujem in cenim. Do njih sem zelo prijazen, želim si, da so tudi oni do mene. (Timej Eisenhut Zorko, 4. a)

Sreča je, ko se fant zaljubi vate in ko si s prijatelji. Sreča je najlepši del življenja. Bodi srečen celo življenje, srečo zapravi za lepe stvari. Sreča je veselje, ljubezen, prijateljstvo. (Lana Kojc, 4. a)

Rad se gibam na svežem zraku in družim s prijatelji. Ko igramo nogomet, sem zares vesel. Tudi v šoli se dobro razumemo, velikokrat si pomagamo in posojamo stvari. Radi jemo podobno hrano, kot so špageti. (Lan Kurnik, 4. a)

Bili smo na morju. Peljali smo se tri ure. Bilo je zelo zabavno. Vsak dan smo šli na morje ali bazen. Enkrat smo našli veliko živali. Ko smo se peljali domov, smo zašli, na srečo smo se znašli. (Matej Lenič, 4. a)

KO SO VRATA LAHKO ODKLENJENA

Živim v majhnem kraju, kjer sosedi poznajo soseda, kjer se ljudje med seboj še pogovarjajo in si pomagajo. Kjer živim, lahko zvečer še pustiš odklenjena vrata in v miru spiš.

Toda povsod ni tako. Zato si želim, da bi lahko povsod vsi ljudje živeli tako kot jaz. Želim si, da bi vsi starši imeli službe in bi lahko skrbeli za svoje družine. Najbolj pa si želim, da bi se ljudje razumeli in se ne bi kregali, ampak bi si pomagali.

Vem, da so moje želje velike, ampak bi bilo lepo, če bi se uresničile.

Teja Kaloh, 4. a

ŽELIM SI PRAVIČNO SLOVENIJO

Slovenija je naša domovina. Je zelo lepa. V njej naj bi živeli vsi srečni in zadovoljni. A žal ni tako. Moti me, da nekateri živijo v izobilju, drugi pa niti za osnovne stvari nimajo.

Veliko jih je na mrzlem. Nekateri nimajo niti za kruh, kaj šele za meso ali kaj drugega. Žal nekateri starši ne morejo otrokom kupiti čokolade, bonbonov, ker premalo zaslužijo ali pa so brez službe. Je pa nekaj posameznikov in različnih organizacij, ki zbirajo živila, oblačila in denar. To potem razdelijo tistim, ki potrebujejo pomoč.

Da bi nam bilo lepše, bi vsem omogočila službe. Plače in pokojnine pa bi bile tako velike, da bi lahko normalno živeli.

Slika 29

Ana Čerič, 4. a

ZAKAJ LJUBIM SVOJO DOMOVINO?

Svojo domovino ljubim zato, ker ima prečudovito pokrajino. Te prečudovite gore, svež zrak, morje, gozdovi in še in še. Čeprav smo zelo majhna država, imamo zelo lepo pokrajino v primerjavi z ostalimi večjimi državami.

Všeč mi je tudi, da ne živimo v strahu, ampak se počutimo varno. V naši državi ni vojne in tudi terorizma ne. Zelo dober občutek je, ko se zvečer sprehajaš po mestu in nimaš strahu, da bi ti kdo kaj naredil.

V naši državi pa imamo tudi brezplačno izobraževanje, kar je super, saj lahko vsak postane, kar si želi.

Svojo ljubezen do domovine sem še posebej začutila, ko smo bili na morju v Egiptu. Videla sem, v kako slabih razmerah tam živijo ljudje. Nimajo pitne vode, hrane, elektrike, denarja itd. Videla sem, da se zelo mučijo in pomagajo strankam, da bi dobili vsaj nekaj denarja.

Na plaži je bil vsak dan fant s kamelo. Turistom je nudil ježo s kamelo ter fotografije te dogodivščine. Ko smo se fotografirali, je videl, da imamo v plastenki vodo. Čez nekaj trenutkov je pokleknil na kolena in prosil za malo vode. In seveda smo mu jo dali.

Lea Gačnik Mak, 7. b

LJUBEZEN

Saj veva,
da se vse pesmi o ljubezni
rimajo z bolezen,
vendar v tej pesmi
se ne bo ljubezen
toliko rimala na bolezen.

Če ti nekdo nudi ljubezen,
mu moraš biti zelo hvaležen.
Tudi, če si nanj kdaj jezen.

Ljubezen je res lepa stvar,
ker je to nebeški dar.

Tudi fanti so v fante zaljubljeni
in punce prav tako.
Ljubezen pa moramo vsako spoštovati,
tako nam pravi naša mati.

Slika 30

Lea Gačnik Mak in Žiga Protner, 7. b

ČEZ DVAJSET LET

V tem besedilu se bomo predstavili novinarji. Cilj našega pisanja je izvirnost in domišljija, saj bomo poskušali predvidevati, kakšni bomo čez dvajset let.

Zjutraj vstanem in popijem svojo najljubšo kavo ter se odpravim v službo. Svojo službo obožujem. Po koncu službe grem v trgovino po hrano za svojo družino in domače živali. Poleg službe imam malo kmetijo, na kateri imam nekaj živali. (Nejc Pečar, 8. a)

Jaz se vidim z redno službo. Imel bom dekle ali pa celo ženo. Poskusil si bom ustvariti družino.

Upam, da bom postal stric. Še vedno se bom ukvarjal s športom. (Filip Bruić, 8. a)

Čez dvajset let bom star dvaintrideset let. Ustvaril si bom družino. Postal bom stric. Želim postati profesionalni igričar, poleg tega se bom še vedno ukvarjal s športnimi dejavnostmi.

Imel bom redno službo. (Žiga Protner, 7. b)

Zjutraj pojem zajtrk in se odpravim v službo. Po službi grem po svoje otroke v vrtec. Nato gremo skupaj domov, pojedemo kosilo in se družimo celo popoldne. (Matic Dvoršak, 8. a)

Uresničijo se moje sanje, saj imam redno službo. Za zajtrk jem najljubšo hrano, pašteto.

Imam veliko prostega časa, veliko se vozim s svojim motorjem. (Timotej Gabrovec, 8. a)

PRIHODNOST SVETA

Prihodnost sveta je za nekatere zelo optimistična zaradi nove uporabne tehnologije. A zaradi pomanjkanja nafte in premoga se bodo nedvomno pojavile vojne med velikimi proizvajalci in porabniki fosilnih goriv. A več slabih podrobnosti pozneje.

Izobraževanje bo potekalo virtualno, na računalnikih, tako se bodo zmanjšale učilnice in posledično tudi šole. Prišli bomo na Mars in Luno ter tam zgradili sončne celice (slaba atmosfera bo pripomogla k močnejšim žarkom).

Z vso pridelano elektriko bomo lahko napajali vse naše električne avtomobile. Kvantna tehnologija bo razvita in s tem bomo izumili warp transport in kvantni skok – stroj, ki pred sabo zvija čas in nas tako premika super hitro. Morda bomo postali osamljeni, zato bomo robotom dodelili osebnosti (to bi morda lahko šlo zelo narobe, ampak vseeno). In zgradili bomo super hitri vlak – Hyperloop, sistem transportiranja s hitrostjo do 1200 km/h.

Okej, čas je še za slabosti. Sonce bo eksplodiralo, zato se bomo prisiljeni odseliti na drug planet. Nikoli več ne bomo videli Saturna, Jupitra in ostalih planetov, saj jih bo privlačila gravitacija drugih osončij. In v daljni prihodnosti se bo iz nas razvila močnejša in pametnejša živalska vrsta in nas zaprla v živalske vrtove, kot smo mi v živalske vrtove zaprli gorile in šimpanze.

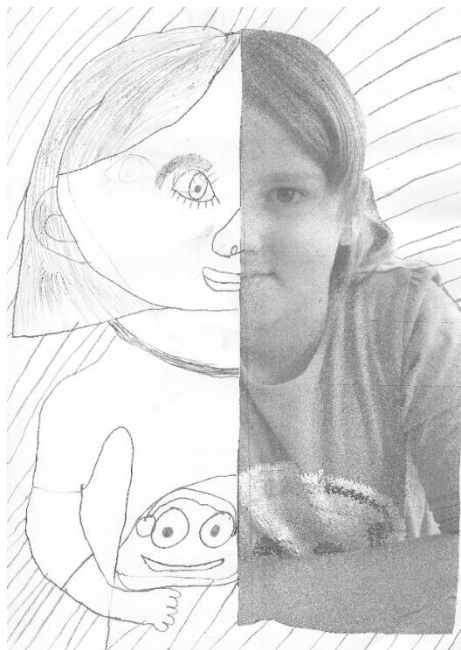
Ali pa bomo izumrli prej, morda zaradi preveč onesnaženega okolja ali zastrupitve z odpadki.

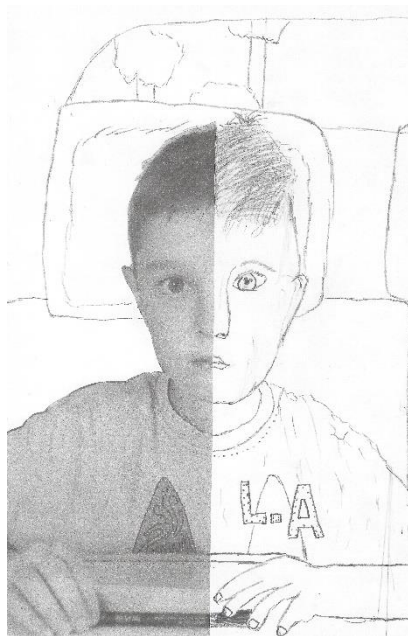
Slika 31

Brin Naterer, 7. b

AVTOPORTRETI

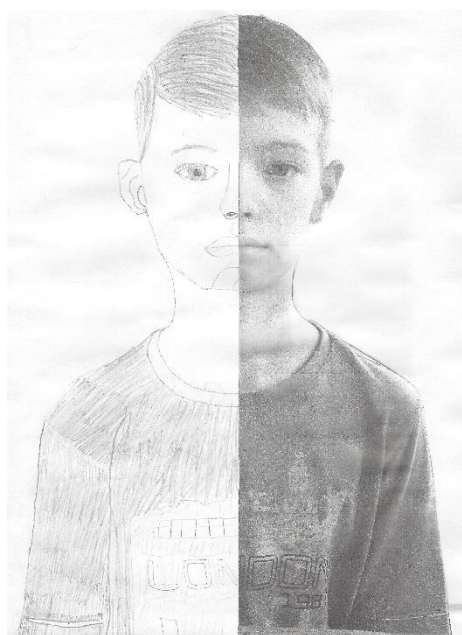
Lara Eferl, 4. a

Gaber Naterer, 5. a

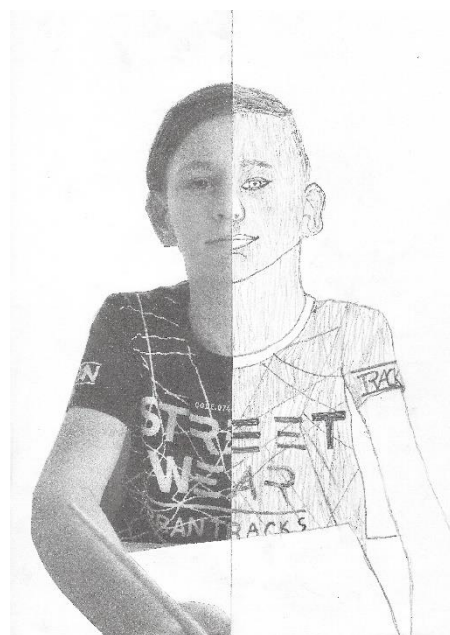
Iris Vodopivec, 6. a

David Stopajnik, 6. a

Lana Robič, 6. a

Tanel Šilec, 6. a

Monika Ferk, 8. a

Nina Vogrin, 8. a

Špela Polutnik, 8. a

TIHOŽITJE S STEKLENICAMI

Gloria Bregant, 8. a

Marsel Gornik, 8. a

ZABAVA IN PROSTI ČAS

ŠOLSKI HOROSKOP

OVEN

Je poln energije, preprost, borben in vedno v akciji. Zna biti sebičen in nepotrpežljiv. Rad ima tehniko. Uživa na svežem zraku in verjetno bo dimnikar, ker bo dobil preveč 2 pri naravoslovju ali kemiji.

BIK

Je stabilen, vztrajen in trmast. Bik rad uživa, še posebej takrat, ko se uči Povodnega moža pri slovenščini, saj gre zelo v uho in spoštuje našega največjega pesnika. Pri drugih predmetih bo najverjetneje dobil nezadostno oceno.

DVOJČEK

Je spreten, radoveden in se rad pogovarja. Dvojček je površen in obstaja možnost, da bo dobil popravni izpit. Ko je na sporedu spraševanje, pogosto ostane doma, da ni vprašan.

RAK

Ima dober spomin in dobro intuicijo. Rad ima dom in družino, šolo pa nekoliko manj. Obožuje učenje biologije, kljub temu nihče ne more vedeti, ali bo v šolo prišel pripravljen.

LEV

Zaupava v ljudi, je samozavesten. Med poukom mora biti v središču pozornosti. Misli si, da bo pri vsakem predmetu dobil 5 ali 4, ampak na koncu je njegova najvišja ocena 3.

DEVICA

Je pridna, sramežljiva, se hitro uči in zna biti kritična. Dobi 5 skoraj pri vsakem predmetu, njen edini izziv je angleščina. Če dobi 3, je depresivna.

TEHTNICA

Zelo rada se rada pogovarja z učitelji in je neodločna. Tehnica ljubi pravico, je miroljubna in težko se sooča s samoto. Tehnica rada hodi v šolo, dokler se ne začne spraševanje, takrat postane depresivna.

ŠKORPIJON

Je skrivnosten, njegova osebnost je zelo zapletena. Rad govori šale, saj misli, da je smešen tudi ostalim. Ko pri tehniki govori šale, se smeji samo on, ostali pa bi najraje zajokali.

STRELEC

Strelec je optimist, pravičen, neposreden in svobodomiseln. Vedno zre v prihodnost in misli, da bo dobil dobro službo brez učenja. Misli, da lahko postane elektrotehnik ali računalniški tehnik brez učenja matematike in fizike.

KOZOROG

Kozorog je praktičen in discipliniran, želi si visokega družbenega položaja in je počasen. Vedno želi biti sredi pozornosti, zaradi tega se pozabi učiti in potem ne ve, zakaj je pri testu glasbe dobil 1.

VODNAR

Vodnar je idealist, ceni svobodo, rad raziskuje in je zelo ustvarjalen. Dobro mu gre tehnika in likovna umetnost, slab je pri predmetih, kjer se je potrebno učiti. Slabo se znajde predvsem pri kemiji in fiziki.

RIBA

Riba je sočutna in polna domišljije. Najbolj je srečna, ko lahko pomaga drugim. Če ji narediš kaj slabega, zna biti zelo maščevalna. Zato se lahko zgodi, da ti ne bo hotela pomagati pri prepisovanju domače naloge.

Matic Dvoršak, Timotej Gabrovec,
Matic Kos in Nejc Pečar, 8. a

SMEH JE POL ZDRAVJA

NILSKI KONJ

Učiteljica okara Janezka:

“Zakaj si včeraj pretepel Marka?”

“Ker mi je pred tremi leti rekel, da sem kot nilski konj.”

“A zakaj si ga pretepel danes?!”

“Ker sem včeraj videl, kakšen je nilski konj!”

RAČUNANJE

Učiteljica je vprašala šolarčka Janezka:

“Koliko je dve plus dve?”

“Štiri!”

“Janezek, sedi! Pet!”

Janezek: “Aja! Ja, ja, pet je!”

IZOSTANEK OD POUKA

Učiteljica se obregne ob Janezka:

“Janezek, včeraj si spet manjkal v šoli. Kaj se dogaja?”

“Babica je zbolela.”

“Vsakič, ko manjkaš v šoli, je tvoja babica bolna. Ne verjamem ti!”

“Veste učiteljica, tudi pri nas doma sumimo, da babica le igra.”

ČEŠNJE NA DREVESU

Polž pleza po deblu češnje. Mimo prileti kos in mu reče:

“Nima smisla, da plezaš po drevesu, saj ni nič češenj!”

“Ko bom na vrhu, bodo že!”

Zoja Cvikl in Sara Marks, 7. b

DOSEŽKI

PREŽIHOVA BRALNA ZNAČKA – 136 udeležencev

4 zlati bralci: Nika Čeh, Vito Kelbič,
Petja Klojčnik, Deny Vogrin

NAJ BRALEC – 15 priznanj in 7 knjižnih nagrad

EKO BRALNA ZNAČKA – 82 priznanj

CANKARJEVO TEKMOVANJE – 16 bronastih priznanj

2 srebrni priznanji: Zarja Gumilar Papotnik,
Ana Harb

srebrno priznanje – državna raven: Zarja Gumilar
Papotnik

CANKARJEVO TEKMOVANJE (MEHURČKI) – 12 priznanj

ZLATA KUHALNICA 2019

zlato priznanje: Matic Kovač, Paskal Vidovič,
Zoja Cvikel, Lan Lubej

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE – 8 bronastih priznanj

4 srebrna priznanja: Alja Podgornik,
Luka Žnidarič, Zarja Gumilar Papotnik, Katja Korc
zlato priznanje: Luka Žnidarič

TEKMOVANJE IZ ZNANJA NEMŠČINE – 3 bronasta priznanja

srebrno priznanje: Nika Čeh
zlato priznanje: Luka Žnidarič

ZGODOVINSKI KVIZ –

6 zlatih priznanj: Nika Čeh, Melisa
Miheu, Alja Podgornik, Matic Vernik, Ahac
Zupančič, Luka Žnidarič

TEKMOVANJE V ZNANJU IZ ZGODOVINE –
2 bronasti priznanji

TEKMOVANJE ZA NEMŠKO BRALNO ZNAČKO – 9 priznanj in 10 srebrnih priznanj

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE – 47 priznanj za sodelovanje

srebrno priznanje: Špela Polutnik

TEKMOVANJE BOBER – 38 bronastih priznanj

TEKMOVANJE ZA STEFANOVO PRIZNANJE – FIZIKA

8 bronastih priznanj

4 srebrna priznanja: Matic Vernik, Luka
Žnidarič, Katja Korc, Špela Polutnik

zlato priznanje: Katja Korc

KRESNIČKA – TEKMOVANJE IZ NARAVOSLOVJA

29 bronastih priznanj

TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE – VEGOVO PRIZNANJE – 45 bronastih priznanj

6 srebrnih priznanj: Tjaša Polutnik, Maja
Kebrič, Rok Vernik, Maj Brus, Špela Polutnik,
Katja Korc

zlato priznanje: Neja Kojc

LOGIKA – 31 bronastih priznanj

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

5 bronastih priznanj

2 srebrni priznanji: Melisa Miheu,
Katja Korc

TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE –
KEMIJA – 5 bronastih priznanj

2 srebrni priznanji: Luka Žnidarič, Maj Brus

TEKMOVANJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE –
BIOLOGIJA

3 bronasta priznanja

46. MEDNARODNA LIKOVNA KOLONIJA LIDICE, ČEŠKA

častna medalja šoli za kolekcijo fotografij

avtorji fotografij: Nika Čeh, Petja Klojčnik, Nejc Maruško, Melisa Miheu

MLADI ZA NAPREDEK MARIBORA

Raziskovalna naloga **Od majhnih podob do veličastnih spomenikov**

zlato priznanje: Petja Klojčnik, Zarja Gumilar Papotnik

srebrno priznanje – državna raven

Raziskovalna naloga **Sovražni govor in prikriti rasizem v spletnih objavah**

srebrno priznanje: Brin Naterer

srebrno priznanje – državna raven

LUTKOVNA SKUPINA OŠ MALEČNIK
Lana Robič, Tjaša Polutnik, Ana Harb, Nika Simonič,
Neja Šunko in Špela Polutnik

srebrna plaketa na Državnem srečanju lutkovnih skupin 2019

OBČINSKO PRVENSTVO VELIKA ODBOJKA

3. mesto – dečki

4. mesto – dečki

PODROČNO PRVENSTVO V ATLETIKI

1. mesto v teku na 1000 m, starejše učenke

Petja Klojčnik

3. mesto v teku na 1000 m, starejše učenke

Špela Polutnik

2. mesto v teku na 1000 m, starejši učenci

Alen Romih

2. mesto v teku na 300 m, mlajše učenke

Maja Premzl

DRŽAVNO PRVENSTVO V ATLETIKI

2. mesto – tek na 1000 m

Petja Klojčnik

7. mesto – met vortexa

Tilen Hajšek

PODROČNO PRVENSTVO V ATLETIKI

2. mesto v metu vortexa

Tilen Hajšek

2. mesto 4 x 100 m, starejši učenci

Ahac Zupančič, Tilen Hajšek, Gal Prah, Alen Romih

3. mesto 4 x 100 m, starejše učenke

Špela Polutnik, Hana Roškar, Maja Premzl, Petja Klojčnik

DRŽAVNO PRVENSTVO V KROSU V VELENJU IN MARIBORU

1. mesto v Velenju in Mariboru

Petja Klojčnik

5. mesto v Velenju in 2. mesto v Mariboru

Ahac Zupančič

SLIKE (VIRI)

Slika 1: <https://www.facebook.com/MIZS.gov.si/> (03. 06. 2019)

Slika 2: <https://www.facebook.com/MIZS.gov.si/> (03. 06. 2019)

Slika 3: Špela Sedič

Slika 4: Špela Sedič

Slika 5: Žan Kelbič, Foto Točka

Slika 6: Žan Kelbič, Foto Točka

Slika 7: Žan Kelbič, Foto Točka

Slika 8: Žan Kelbič, Foto Točka

Slika 9: Špela Sedič

Slika 10: Špela Sedič

Slika 11: <http://kemija4.splet.arnes.si/kaj-je-kemija/> (30. 05. 2019)

Slika 12: <http://abdurahmanselimovic.splet.arnes.si/biologija/> (30. 05. 2019)

Slika 13: <http://cdn.likaclub.eu/wp-content/uploads/2015/07/Neural-Pathway.jpg> (05. 05. 2019)

Slika 14: <https://tehnik.telekom.si/novice/kako-poskrbeti-za-varnost-na-internetu> (05. 05. 2019)

Slika 15: <https://www.turisticna-zveza.si/fotogalerija.php?id=293> (10. 06. 2019)

Slika 16: <https://www.turisticna-zveza.si/fotogalerija.php?id=293> (10. 06. 2019)

Slika 17: <https://www.osvp.si/za-ucence/izbirni-predmeti/> (01. 06. 2019)

Slika 18: <https://www.agencija-oskar.si/blog/kratek-skok-na-lepse/> (03. 06. 2019)

Slika 19: <https://hotelarclarambla.com/en/blog/sagrada-familia-jewel-modernism-barcelona/> (03. 06. 2019)

Slika 20: <http://caszaizlet.blogspot.com/2019/03/minimundus.html> (10. 06. 2019)

Slika 21: <https://810.si/opicja-gora-affenberg/> (10. 06. 2019)

Slika 22: Oš Malečnik

Slika 23: Oš Malečnik

Slika 24: Oš Malečnik

Slika 25: Oš Malečnik

Slika 26: <https://snaped.fns.usda.gov/seasonal-produce-guide/strawberries> (17. 05. 2019)

Slika 26: <http://samanthapfield.com/contact/> (21. 05. 2019)

Slika 27: <https://www.goodhousekeeping.com/life/g22521771/happy-quotes/> (07. 06. 2019)

Slika 28: <https://www.mkli.si/razstave/item/19075-domovina-anze-buh> (05. 06. 2019)

Slika 29: <https://pcafalcons.com/2018/02/20/what-is-love/> (15. 05. 2019)

Slika 30: <https://www.cmo.com/features/articles/2018/6/14/welcome-to-the-future-of-advertising-cannes18.html#gs.jfz78w> (15. 05. 2019)

Slika 31: <https://wall.alphacoders.com/big.php?i=83969&lang=German> (05. 05. 2019)

GLASILO OŠ MALEČNIK

Odgovorna urednica: Špela Sedič

Uredniški odbor: učenci izbirnega predmeta
šolsko novinarstvo

Naslovnica: i99ycam visuals

Oblikovanje: Špela Sedič

Lektoriranje: Špela Sedič

Izdala in založila: OŠ Malečnik